

Lien is droevig.
Elke dag komt ze thuis van school ...
in een leeg huis.
Haar ouders zijn altijd uit gaan werken,
maar laten wel een roze briefje achter
op de tafel ...

MIX
Papier van
verantwoorde herkomst
FSC® C009115

Die Keure wil het milieu beschermen. Daarom kiezen wij bewust
voor papier dat afkomstig is uit verantwoord beheerde bossen.
Dit boek is dan ook gedrukt op papier dat het FSC®-label draagt.
Dat is het keurmerk van de Forest Stewardship Council.

Herdruk 2012-2013/893
ISBN 978 90 5958 795 3
K.B. D/2004/0147/194
NUR 191

Tekeningen: Saskia Rogge

Verantwoordelijke uitgever
die Keure
Kleine Pathoekeweg 3, 8000 Brugge
H.R. Brugge 12.225
© Copyright die Keure, Brugge

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk,
fotokopie, microfilm of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.
No part of this book may be reproduced in any form by print, microfilm or any other means
without written permission from the publisher.

Thema 4 Mijn ouders werken

AVI-niveau 3

Roze briefjes

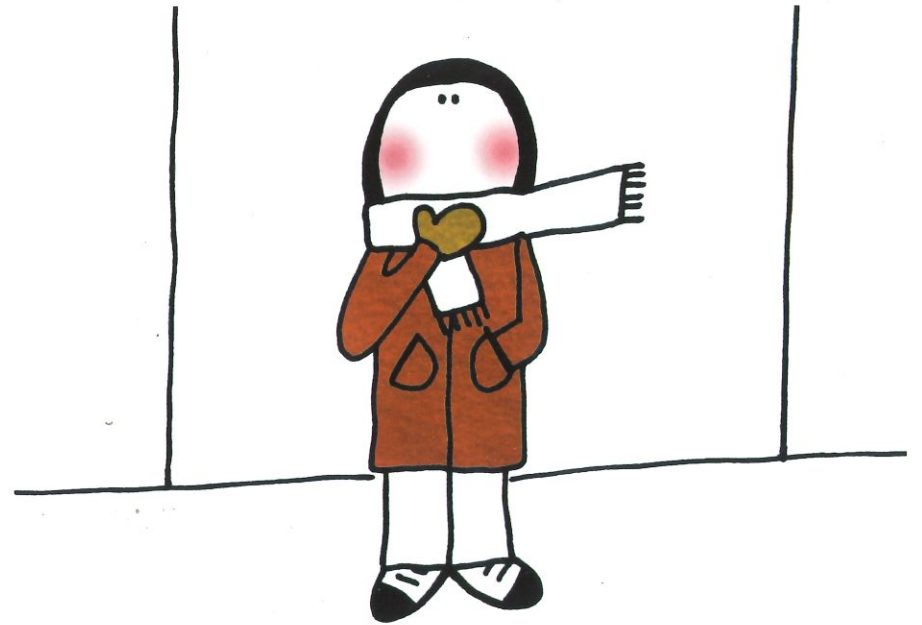

Wim Vromant

 die Keure

Roze briefjes

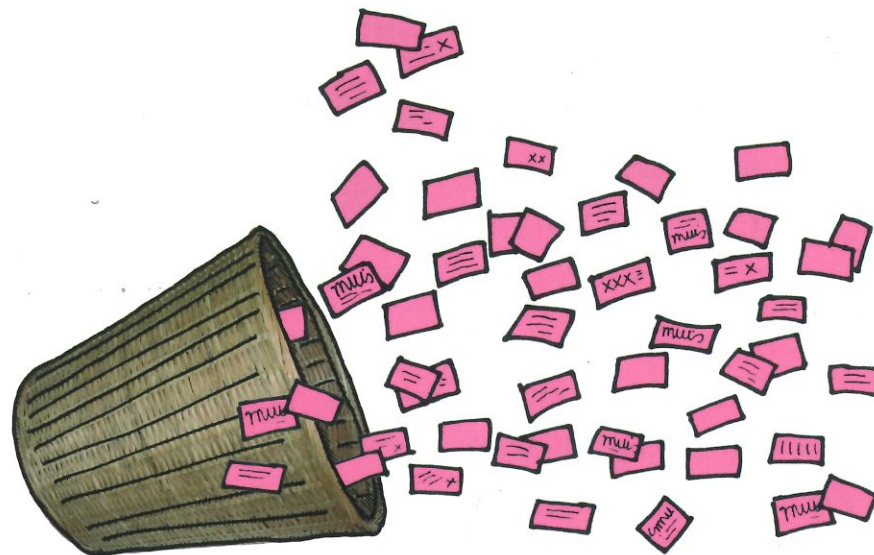

Lien loopt dicht bij de huizen.
Ze houdt haar sjaal voor haar gezicht.
Toch voelt ze de koude wind.
Hij waait hard en snijdt als een mes 📖.
Nog even de hoek om, en dan is ze er.
Ze tast in de zak van haar nieuwe jas.
De sleutel van het huis voelt koud aan.
Als het slot maar weer niet klemt 📖, denkt ze.

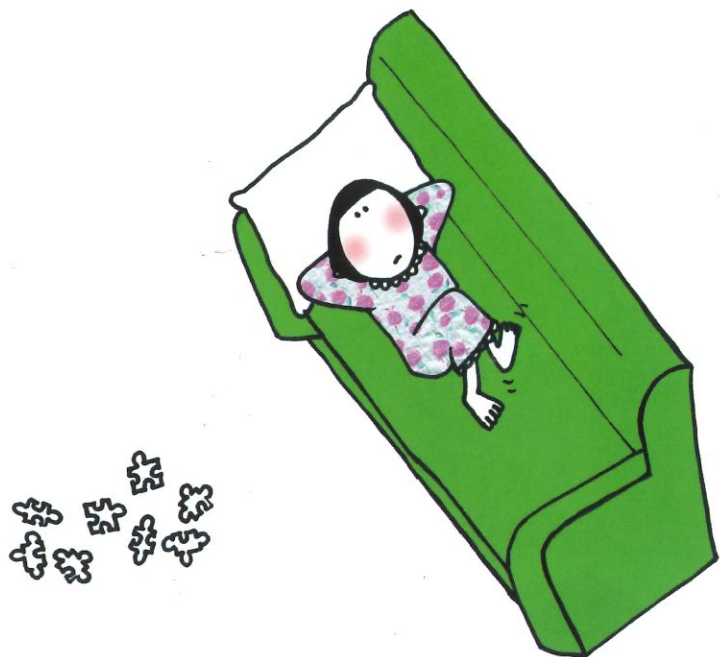

Lien slaat de deur achter zich dicht.
 Het slot klemt nog steeds.
 Ze gooit haar schooltas op een stoel.
 Op tafel kleefte een klein, roze briefje.
 'O nee,' zucht Lien, 'niet weer ...'
 Ze gaat aan tafel zitten en leest het briefje.
Muis,
Straks wordt het weer laat. Je hoeft niet te
wachten. Ik doe heel zacht 📖 voor kleine muis.
Geef haar nog een zoen van mij.
Paps

Een zoen voel je niet als je slaapt, denkt Lien.
 Uit haar schooltas haalt ze een schrift.
 Ze slaat het open en leest wat juf schreef.
Lien weet nog niet wat mag en niet mag.

Met een ruk scheurt ze het blad eruit.
 Ze loopt naar de mand in de hoek.
 In haar buik krijgt ze een raar gevoel.
 Ineens schopt ze de mand omver.
 De vloer ligt nu vol kleine, roze briefjes ...

Lien ligt languit 📺 op de bank.
 Ze heeft haar slaapkleed al aan.
 Op tv is er een film.
 Maar Lien kijkt niet.
 Ze staart naar haar puzzel op de grond.
 Naar een klein ros poesje met witte vlekken.
 Het steekt een poot uit naar moeder poes.
 Maar die ligt nog in stukjes.
 Lien heeft plots geen zin meer.

Ze sloft 🚶 haar slaapkamer binnen.
 De geur van verf prikt in haar neus.
 Alles is nieuw: het bed, de kast, het tapijt.
 Lien staart naar de foto boven haar bed.
 Onder een meisje staat in gouden letters:
Ik zal je missen!
 'Ik mis je ook, Tes', zucht Lien.
 Ze denkt aan Tes, en Jill, en Aman.
 En aan meester Pol.
 Lien knipt het licht uit en kruipt in haar bed.

Lien trekt de deken tot over haar kin.
 Op de kast licht een foto op.
 Haar moeder en vader op reis aan zee.
 De foto verdwijnt in het duister.
 Even later licht hij weer op 📖.
 Donker, licht, donker, licht ...
 Daar zorgt het licht van de meubelzaak voor.
 Waren we maar nooit verhuisd, denkt Lien.
 Waarom wou haar vader die baan in de stad?

Vandaag waait de wind niet zo hard.
 Lien komt thuis van school.
 Ze steekt de sleutel in het slot.
 'Verdorie,' vloekt ze, 'nu zit hij goed vast.'
 De sleutel is niet uit het slot te krijgen.
 Ze duwt tegen de deur, maar die blijft dicht.
 'Zal ik je even helpen?'
 Een oude man steekt zijn hand uit.
 Lien schrikt en springt opzij.
 De man maakt de deur voor haar open.

Lien gaat vlug naar binnen en slaat de deur
achter zich dicht.

Ze staat te trillen op haar benen.

'Ik vergeet het heus niet, meid.'

In haar hoofd hoort ze haar vaders stem.

Meer dan tien keer heeft hij het al beloofd.

Maar het slot klemmt nog steeds.

Eens blijf ik op de stoep zitten, denkt Lien.

Tot pa van zijn werk komt.

Ze gaat naar de keuken.

Op tafel ligt weer een klein, roze briefje.

Deze keer is het er een van haar moeder.

Schat,

Mirjam is ziek.

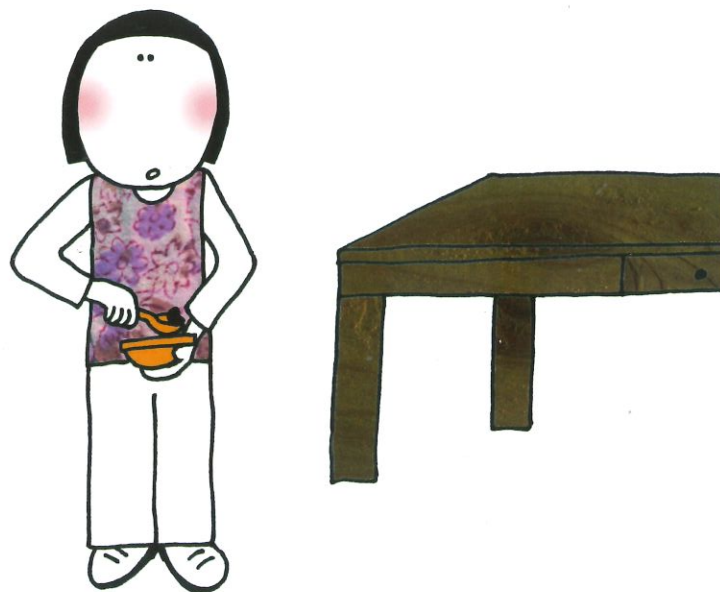
Ik blijf werken tot acht uur.

En dan ga ik meteen naar de Franse les.

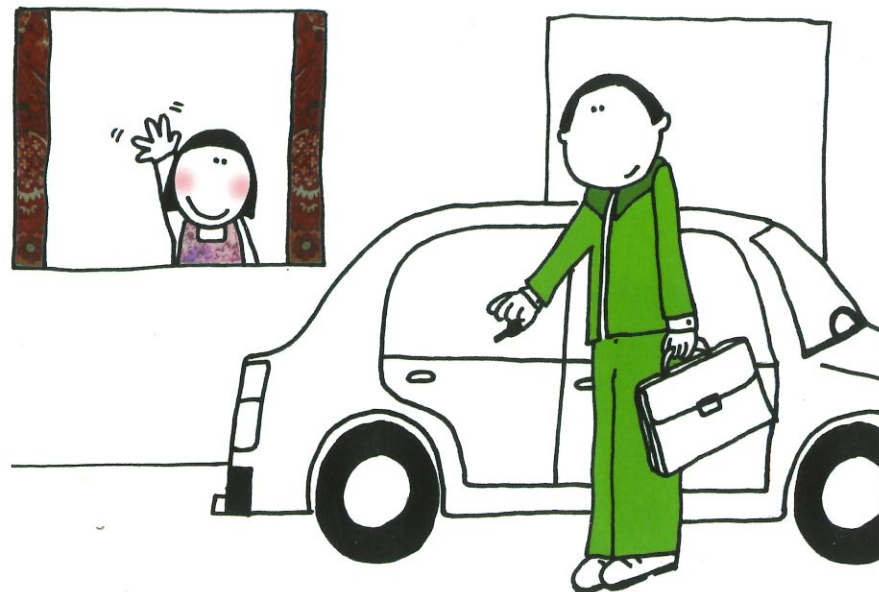
Het eten staat klaar in de koelkast.

Haal jij Lien op van ballet?

Muis

Dat hoeft niet meer, denkt Lien.
 Ze kijkt naar haar sporttas.
 Ze heeft geen zin in ballet.
 Vandaag niet, vrijdag niet, nooit meer.
 Haar moeder wou het zo graag.
 'Dan leer je vlug wat meisjes kennen', zei ze.
 Voor Lien hoeft het niet.
 Uit de koelkast neemt ze een schaaltje.
 Ze vist 🍷 een stukje fruit uit de platte kaas.

Maar na een brokje heeft ze al genoeg.
 Lien kijkt van achter het gordijn.
 Haar vader stapt in de wagen en rijdt weg.
 Erg lang was hij niet thuis.
 Hij keek wel raar toen hij Lien thuis vond.
 Maar veel vroeg hij haar niet.
 Hij at zijn bord leeg en schreef een briefje.
 Een klein, roze briefje.
 Toen gaf hij Lien nog een zoen en vertrok.

Muis,
Ik ben nog even terug naar kantoor.
Kleine muis ging niet naar ballet, is beetje ziek.
Straks maak ik je wakker.
Dan praten we wat bij.
Paps

Lien leest het briefje.
Ze neemt vaders bord van de tafel.
Ze stopt het in de vaatwas.

'Ik ben niet ziek', zegt ze.
Lien ligt te woelen 🛏️ in haar bed.
Ze kan niet slapen.
De juf was weer boos op haar.
Omdat ze haar schooltas in de gang liet staan.
Bij meester Pol hoorde dat zo 🛏️.
Ze kan maar niet wennen op de nieuwe school.
Ze heeft nog geen Tes, geen Jill, geen Aman.
En thuis gaat het ook al niet goed ...
Lien knipt het licht aan en kruipt haar bed uit.

Ze loopt de trap af naar de keuken.
 Uit de kast neemt ze een balpen en het roze
 blokje. Ze gaat aan tafel zitten.
 Van het roze blok scheurt ze een blaadje.
 Ze bijt op haar balpen en denkt even na.
 Dan schrijft ze een briefje.

*Maak mij ook wakker, ma.
 Maak mij ook wakker, pa.
 Kleine muis*

Ik oefen.

briefje	sloft	klemt
poesje	kruipt	straks
meisje	knipt	stopt
strikje	trekt	scheert
brokje	steekt	schrijft
blaadje	blijft	stapt
beetje	springt	krijgt
blokje	schrikt	staart

school tas	schooltas
slaap kleed	slaapkleed
slaap kamer	slaapkamer
koel kast	koelkast
sport tas	sporttas
bal pen	balpen
meubel zaak	meubelzaak
vaat was	vaatwas

roze
 sjaal

blz.

1 De wind kan soms zo koud zijn dat hij snijdend aanvoelt.
Men zegt dan dat **de wind snijdt als een mes**.

1 Als het slot maar weer niet **klemt**.
Als het slot maar weer niet **vastzit**.

2 **Ik doe heel zacht** voor kleine muis.
Ik ben heel stil voor kleine muis.

4 Lien ligt **languit** op de bank.
Lien ligt helemaal **uitgestrekt** op de bank.

5 Ze **sloft** haar slaapkamer in.
Ze stapt op haar pantoffels de slaapkamer binnen.

6 De foto **licht op**.
De foto **wordt zichtbaar**, omdat er een licht op schijnt.

10 Ze **vist** een stukje fruit uit de platte kaas.
Ze probeert een stukje fruit uit de platte kaas te pakken te krijgen.

13 Lien ligt te **woelen** in haar bed.
Lien ligt **onrustig te draaien** in haar bed.

13 Bij meester Pol **hoorde dat zo**.
Bij meester Pol was dat **gepast**.
Bij meester Pol moest dat zo.